

[Grethe Philip]

finder en mulighed for at blive hjemme. Men de burde have lov til at kunne blive hjemme med god samvittighed og med deres sygedagpenge.

Så vil jeg blot slutte med at sige, at jeg synes, det er en god ting, at vi har fået en børnekommission. Jeg synes, det er godt, fordi de gennemarbejder en hel del problemstillinger, fordi de samler en hel lang række materiale om, hvordan unge familier lever, hvordan deres børn har det, hvor det er, det brænder på, både for børnene og forældrene. Det er for tidligt endnu at tage en diskussion om deres forslag, men som sagt, det er værdifuldt, at de sidder der, det er værdifuldt, at de skaber en debat rundt omkring, hvor mennesker mødes, og hvor folk er optaget af deres børn.

Lis Starcke (DR):

Det er ikke alene Danmark, der i FN er forbeholden over for de mange »år«, som FN arrangerer, men udviklingslandene har nok brug for disse »år«, siden en meget stor majoritet af dem stemmer for dem. Jeg er glad for, at Danmark alligevel er gået så åbent og så positivt ind for, at vi nu har et internationalt børneår også her i Danmark. Jeg er glad for, at FN arrangerede det sådan, at det skulle være det enkelte land, der skulle arrangere sit børneår, at man ikke derovrefra ville arrangere rundt i de forskellige lande. Den samme tanke synes jeg man har fulgt op her i Danmark ved, at man har decentraliseret, og det siger jeg socialministeren tak for. Han har i en kronik i Politiken den 10. januar 1979 sagt, at vi ikke kan og skal have en autoriseret børneårspolitik. På den anden side er det offentlige naturligvis med på en lang række felter, og det mener jeg er det rigtige.

Efter retsforbundets mening er det en sund ting, at vi selv skal skabe dette børneår, for hvem skulle vel bedre vide, hvad vores børn har brug for, hvad de ønsker, og hvad de har behov for, end netop vi?

Nu er der i denne forespørgsel nævnt specielt børnenes bedst mulige trivsel og livsudfoldelse, og derfor vil man jo gerne komme ind på det, men jeg synes trods alt, at dette også må handle om børneåret i det hele taget. Derfor vil jeg lige vende tilbage til det med nationalkomiteen, som andre har nævnt.

Jeg synes, det er dejligt, at den har været åbnet for alle de foreninger, organisationer og også offentlige myndigheder, som har noget at byde på i forbindelse med børneåret, og som ønsker at være med. Nationalkomiteen, der har socialministeren som formand, er udtrykkeligt erklæret at være et koordinationsorgan, for, som ministeren har sagt, der skal ikke bestemmes fra centralt hold, og det er jeg meget glad for. Han siger yderligere, at det ville stemme dårligt med dansk tradition, og det er jeg enig i.

For at lette det nødvendige organisatoriske arbejde er der nedsat et snævert arbejdsudvalg og – det siges udtrykkeligt – et lille sekretariat, for sekretariatet skal ikke sidde og udarbejde en hel bunke ting, men samle ideerne, der kommer ude fra de forskellige, registrere dem og sende dem ud, sådan at andre lokalkomiteer kan blive inspireret af det og muligvis samarbejde med andre, så det bliver en større kreds, som kan sætte et stykke arbejde i gang.

Det vigtige ved aktiviteterne er ikke bare det at gennemføre dem, men det er også det, at man derigennem skaber en større forståelse for det behov, der er, og en stadig mere positiv holdning til løsningen af konkrete opgaver. Men de konkrete opgaver kan vi ikke løse ved at stå her og debattere, det bliver først, når vi kommer til lovforslagene, for meget kan alle disse frivillige organisationer udrette. Jeg mener, det er noget meget værdifuldt med dette frivillige og ulønnede arbejde i de forskellige foreninger, og jeg mener også, at de kan udrette meget, hvad oplysning, hvad praktiske aktiviteter og selv hvad pengeindsamling angår, men når vi skal til at se på baggrunden for, at børn får deres rettigheder – og vi vil endda helst give dem lidt mere til – er lovgivningsarbejdet det, som vi herinde har ansvaret for.

Jeg vil yderligere sige, at der ligger et ansvar både hos kommunerne, hos amterne og hos staten for, at alle muligheder til børns fordel udnyttes, for man ser jo også, at der kan være udmærkede love, som ikke udnyttes fuldt ud.

Jeg er også enig med ministeren, når han siger, at det gælder ikke bare dette ene år, det gælder også årene derefter.

Jeg synes, det har været glædeligt at se, at også børnene har været interesseret i, hvad